

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Digterne Baggesen og Oehlenschläger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 213. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1819_342_5-txt-shoot-idm407.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hjerter dømmes Gud, Ord dømme Aander, turde vel hertil være det eneste rigtige Svar, og at B. ved sin Kritik over Noget af Oeh. og Striden i den Anledning, hverken har fralagt eller frakjendt sig, men netop forudsat og beviist et ualmindeligt Øie for Aand i det Hele, og Oehs især, det tør jeg paastaae, og kunde let bevise det for *Aander*, men just derfor ikke for de Eneste som ere af modsat Mening. Her er nemlig ikke Spørgsmaalet om enkelte meer eller mindre tvetydige Udladelser, som i Fortalen til Studenterne og andensteds, men om det Syn der *utvetydig* fremlyser af den hele Kritik og kritiske Feide. At B. heri har røbet et Falke-Syn, og ladet en *lynende* Vittighed spille, som der i hans ældre Værker knap findes Lige til, det finder i det Mindste jeg, og hans Commentar over Skydebane- Visen, Peer Vrøvler kaldet, er i mine Øine noget i alle Maader saa ægte Genialsk, at den hos enhver som fatter den i sin Dybde, maatte ene være et gyldigt Vidnesbyrd om Baggesens høie Digter-Kald og sjeldne Gaver. At dette Kvad tillige udtrykker en levende Hylding af Oehs Aand, skal man nødes til at indrømme, og at B under hele sin Kritik har paastaaet, det med den var hans Hensigt, deels, om mueligt, at vække Oeh. til Fortsættelse af den Kæmpe-Bane han forlod, deels at sætte Skranker for det Afguderie Ungdommen bedrev med den faldne Digter, med Legemet de tog for Aanden, det lader sig ikke nægte. Vist nok vil Ungdommen paastaae, at det forholder sig langt anderledes, paastaaer deels: at B. har criticeret som en Stymper, og deels at han har havt en ganske anden Hensigt med sine Critiker end den han foregiver; men man seer let, at slige Indvendinger har her ingensteds hjemme, den Første ikke, fordi man selv maa hjemle sig Aand, før man, i Anders Lag, kan føre nogen Besyv, den Sidste endnu mindre, fordi om den slette Hensigt ogsaa lod sig bevise, derved slet Intet beviistes enten mod Bs Kritik, eller for Noget af hvad den sigter paa.